

“भीठे बच्चे- समय-समयमा ज्ञान सागरको पासमा आऊ, ज्ञान रत्नहरूको सामानले भरेर फेरि बाहिर गएर अरूलाई डेलिभरी गर। विचार सागर मन्थन गरेर सेवामा लागिहाल।”

प्रश्न:- सबैभन्दा राम्रो पुरुषार्थ कुनचाहिँ हो? बाबालाई कुनचाहिँ बच्चा प्रिय लाग्छ?

उत्तर:- कसैको पनि जीवन बनाउनु- यो धेरै राम्रो पुरुषार्थ हो। बच्चाहरू यसै पुरुषार्थमा लाग्नु पर्छ। यदि कुनै भूल भइहाल्यो भने त्यसको सट्टामा खुब सेवा गर। नत्र त्यो भूलले दिल खाइरहन्छ। बाबालाई ज्ञानी र योगी बच्चाहरू नै धेरै प्यारो लाग्छ।

गीत:- जो पिया के साथ है...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले बुझ्न सक्छन्- सम्मुख मुरली सुन्नु वा टेपमा सुन्नु वा कागजमा पढ्नुमा फरक अवश्य छ। गीतमा पनि भन्छन्- जो पिया के साथ है... वर्सा त सबैको लागि हो तर साथमा रहँदा बाबाको भावलाई बुझ्न, भिन्न-भिन्न निर्देशनलाई जान्नको लागि धेरै फाइदा हुन्छ। तर यस्तो पनि होइन- यहीं बसिहाल्नु छ। ज्ञान रत्नका सामान भन्थ्यो अनि गएर सेवा गर्थ्यो। फेरि सामान भर्न आयो। मानिस सामान किन्न जान्छन्, बेच्नको लागि। बेचेर फेरि सामान लिन आउँछन्। यो पनि ज्ञान रत्नको सामान हो। सामान लिनेवाला त आउँछन् नि। कसैले डेलिभरी गर्दैनन्, पुरानो सामानमा नै रहन्छन्, नयाँ लिन चाहँदैनन्। यस्ता बेसमझ पनि छन्। मनुष्य तीर्थमा जान्छन्, तीर्थ त आउँदैन नि, किनकि त्यो त जडचित्र हो। यी कुरालाई बच्चाहरूले नै जान्दछन्। मनुष्यले त केही पनि जान्दैनन्। धेरै ठूला-ठूला गुरुहरू श्री श्री महामण्डलेश्वर आदिले जिज्ञासुहरूलाई तीर्थमा लिएर जान्छन्, त्रिवेणीमा कति जान्छन्। नदीमा गएर दान गर्नुलाई पुण्य सम्झन्छन्। यहाँ भक्तिको त कुरै छैन। यहाँ त बाबाको पासमा आउनु छ, अनि बच्चाहरूले बुझेर फेरि बुझाउनु छ। प्रदर्शनीमा पनि मनुष्यलाई सम्झाउनु छ। यो जुन ८४ जन्मको चक्र लगाउँछन् यसलाई त बच्चाहरूलाई थाहा छ। सबैले लगाउँदैनन्। यसमा बुझाउने बडो युक्ति चाहिन्छ। यस चक्रमा नै मनुष्य अलमलिन्छन्। वृक्षको बारेमा त कसैलाई थाहा छैन। शास्त्रहरूमा पनि चक्र देखाउँछन्। कल्पको आयु चक्रबाट निकाल्छन्। चक्रमा नै गडबड छ। हामीले त पूरा चक्र लगाउँछौं। ८४ जन्म लिन्छौं, बाँकी इस्लामी, बौद्धी आदि त पछि आउँछन्। हामी कसरी त्यस चक्रमा सतो, रजो, तमोबाट पास गछौं, त्यो गोलामा देखाइएको छ। बाँकी अरू जो आउँछन् इस्लामी, बौद्धी आदि उनीहरूलाई कसरी देखाऊन्? उनीहरू पनि त सतो, रजो, तमोमा आउँछन्। हामी आफ्नो विराट् रूप पनि देखाउँछौं- सत्ययुग देखि लिएर कलियुगसम्म पूरा परिक्रमा लगाएर आउँछौं। चोटी हो ब्राह्मणहरूको, फेरि मुख सत्ययुग, हातहरू त्रेता, पेट द्वापर अनि पाउ अन्तिममा खडा गरौं। यो त विराट् रूप भयो। बाँकी अन्य धर्मावलम्बीहरूलाई कसरी देखाउने? त्यसलाई पनि सुरु गर्न त पहिले सतोप्रधान, फेरि सतो-रजो-तमो। त्यसैले यसबाट सिद्ध हुन्छ- कहिल्यै कोही पनि निर्वाणमा गएको छैन। उनलाई यस चक्रमा आउनु नै छ। हरेकलाई सतो-रजो-तमोमा आउनु नै छ। इब्राइम, बुद्ध, क्राइस्ट आदि पनि त मनुष्य थिए। रातमा बाबालाई धेरै विचार चल्छ। विचार चल्दा निद्राको नशा उड्छ, निद्रा लाग्दैन। सम्झाउने धेरै राम्रो युक्ति चाहिन्छ। उनको पनि विराट् रूप बनाउनु पर्ने हुन्छ। उनको पनि पाउ

२०७५ पौष १० मंगलबार २५-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

पछाडि लगेर फेरि लिखतमा सम्झाउन सकछौ। बच्चाहरूले सम्झाउनु छ- क्राइस्ट जब आउँछन्, उनलाई पनि सतो-रजो-तमोबाट पास गर्नु पर्छ। सत्ययुगमा त उनी आउँदैनन्। पछि आउँछन्। भनिन्छ- क्राइस्ट स्वर्गमा आउँदैनन्! यो त बनिबनाउ खेल हो। तिमीहरूलाई थाहा छ- क्राइस्ट भन्दा अघि पनि धर्म थियो, त्यही दोहोरिन्छ। ड्रामाको रहस्य सम्झाउनु पर्छ। पहिला त बाबाको परिचय दिनु छ। बाबाबाट कसरी सेकेन्डमा वर्सा मिल्छ? गायन पनि छ- सेकेन्डमा जीवनमुक्ति। हेर, बाबाको कति विचार चल्ल। बाबाको पार्ट छ विचार सागर मन्थनको। ईश्वरीय जन्म सिद्ध अधिकार- ‘अहिले नभए कहिल्यै हुँदैन’ शब्दहरू लेखिएका छन्। जीवनमुक्ति शब्द लेख्नु पर्छ। लिखत स्पष्ट छ भने सम्झाउन सहज हुन्छ। जीवनमुक्तिको वर्सा मिल्यो। जीवनमुक्तिमा राजा, रानी, प्रजा सबै छन्। त्यसैले लेखाइलाई पनि ठीक गर्नु पर्छ। चित्र विना पनि सम्झाउन सकिन्छ। केवल इसाराले पनि सम्झाउन सकिन्छ। यो बाबा हो, यो वर्सा हो। जो योगयुक्त हुन्छन् उनीहरूले राम्ररी सम्झाउन सक्छन्। सारा आधार योगमा छ। योगद्वारा बुद्धि पवित्र बन्छ, तब नै धारणा हुन सक्छ। यसमा देही-अभिमानी अवस्था चाहिन्छ। सबै कुरा भुल्नु पर्छ। शरीरलाई पनि भुल्नु छ। अब हामी फर्केर जानु छ, यो दुनियाँ त अवश्य खत्तम हुन्छ। यिनको लागि सहज छ किनकि यिनको धन्दा नै यही हो। सारा दिन बुद्धि यसैमा लागेको छ। ठीकै छ, जो गृहस्थ व्यवहारमा रहन्छन्, उनीहरूले त कर्म गर्नु छ। स्थूल कर्म गर्नाले ती कुरा भुलिन्छ, बाबाको याद भुलिन्छ। बाबाले स्वयं आफ्नो अनुभव सुनाउँछन्। बाबालाई याद गर्छु, बाबाले यस रथलाई खुवाइरहनु भएको छ। फेरि भुलिहाल्छु। बाबा विचार गर्नुहुन्छ- जब मैले नै भुल्छु भने यी बिचराहरूलाई कति मेहनत पर्छ होला! यस चार्टलाई कसरी बढाउन सक्छन्? प्रवृत्ति मार्गको लागि मुश्किल छ। उनीहरूलाई फेरि मेहनत गर्नु पर्छ। सम्झाउन त बाबाले सबैलाई सम्झाउनु हुन्छ। जसले पुरुषार्थ गर्छन् उनीहरूले रिजल्ट लेखेर पठाउन सक्छन्। बाबा जान्नुहुन्छ, वास्तवमा गान्हो छ। बाबा भन्नुहुन्छ- रातमा मेहनत गर। तिम्रो थकाइ सारा उत्रिन्छ, यदि तिमी योगयुक्त भएर विचार सागर मन्थन गर्दै रह्यौ भने। बाबाले आफ्नो अनुभव बताउँछन्, कुनै बेला अरू कुरातर्फ बुद्धि गयो भने दिमाग गरम हुन्छ। फेरि ती तुफानहरूबाट बुद्धिलाई निकालेर यस विचार सागर मन्थनमा लगाउँछु तब दिमाग हल्का हुन्छ। मायाको तुफान त अनेक प्रकारका आउँछन्। यसतर्फ बुद्धि लगाउनाले ती थकावट सारा उत्रिन्छ, बुद्धि ताजा हुन्छ। बाबाको सेवामा लाग्यौ भने योग र ज्ञानको मक्खन मिल्छ। यी बाबाले अनुभव बताइरहेका छन्। बाबाले त बच्चाहरूलाई बताउँछन् नि- यस्तो-यस्तो हुन्छ, मायाको विकल्प आउँछ। बुद्धिलाई फेरि त्यसतर्फ लगाइदिनु पर्छ। चित्र उठाएर त्यसैमा विचार गर्नु पर्छ, तब मायाको तुफान उड्नेछ। बाबालाई थाहा छ- माया यस्तो छ, जसले यादमा रहन दिदैन। थोरै छन् जो पूरा यादमा रहन्छन्। ठूला-ठूला कुरा त धेरैले गर्छन्। बाबाको यादमा रहे त बुद्धि स्वच्छ रहन्छ। याद गर्नु जस्तो मक्खन अरू केही छैन। तर स्थूल बोझ धेरै हुने भएकाले याद कम हुन जान्छ।

हेर बम्बईमा पोप आए, उनको कति महिमा थियो, मानौं सबैका भगवान् आएका थिए। शक्तिवाला छन् नि। हिन्दूहरूलाई आफ्नो धर्मको बारेमा थाहै छैन। आफ्नो धर्म हिन्दू भनिरहन्छन्। हिन्दू त कुनै धर्म नै होइन। कहाँबाट आयो, कहिले स्थापना भयो, कसैलाई थाहै छैन। तिमीहरूमा ज्ञानको उछाल हुनु पर्छ।

२०७५ पौष १० मंगलबार २५-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

शिव शक्तिहरू ज्ञानमा उछाल मार्नु पर्छ। उनीहरूले शक्तिलाई सिंहमाथि देखाएका छन्। हो सारा ज्ञानको कुरा। पछि जब तिमीहरूमा शक्ति आउँछ, तब साधु-सन्त आदिलाई पनि सम्झाउनेछौ। जब यति ज्ञान बुद्धिमा हुन्छ, तब उछाल आउन सक्छ। जसरी चाक्राता गाउँमा खेती गर्नेहरूलाई शिक्षकले पढाए भने उनीहरूले पढ्दैनन्। उनीहरूलाई खेती धेरै राम्रो लाग्छ। त्यस्तै आजका मानिसलाई यो ज्ञान दियो भने भन्नेछन्— यो राम्रो लाग्दैन, हामीलाई त शास्त्र पढ्नु छ। तर भगवान् स्पष्ट भन्नुहुन्छ— जप, तप, दान, पुण्य आदिद्वारा अथवा शास्त्र पढ्नाले मलाई कसैले पाएका छैनन्। ड्रामालाई जान्दैनन्। नाटकमा पात्रहरू हुन्छन्, पार्ट खेलन यो चोला लिएका छौं भन्ने कहाँ सम्झन्छन् र! यो हो नै काँडाको जङ्गल। एक अर्कालाई काँडा लगाउँछन्, लुट्दै मादै रहन्छन्। अनुहार मनुष्यको भए पनि आचरण बाँदरको जस्तो छ। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। कोही नयाँले सुन्यो भने तातिन्छन्। बच्चाहरू कहाँ तातिन्छन् र! बाबा भन्नुहुन्छ— म बच्चाहरूलाई नै सम्झाउँछु। बच्चाहरूलाई त माता-पिताले जे पनि भन्न सक्छन्। बच्चाहरूलाई पिताले थप्पड लगाए भने पनि अरूले कहाँ केही गर्न सक्छन् र! माता-पिताको त कर्तव्य हो बच्चाहरूलाई सुधार्नु। तर यहाँ नियम छैन। जस्तो कर्म मैले गर्छु, मलाई देखेर अरूले पनि गर्नेछन्। बाबाले जुन विचार सागर मन्थन गरे, त्यो पनि बताए। यी पहिलो नम्बरमा छन्, यिनले ८४ जन्म लिनु पर्छ। अरू पनि जो हेड्स (धर्म स्थापक) छन् उनीहरू फेरि निर्वाणमा कसरी जान्छन्। उनीहरूलाई सतो, रजो, तमोमा अवश्य आउनु छ। पहिलो नम्बरमा लक्ष्मी-नारायण छन् जो विश्वको मालिक हुन्। उनीहरूले पनि ८४ जन्म लिनु पर्छ। मनुष्य सृष्टिमा जो उच्च नव पुरुष छन्, उनी सँग नव स्त्री चाहिन्छ। नत्र स्त्री विना पैदा कसरी हुन्छ? सत्ययुगमा नयाँ मानव हुन्छन् यी लक्ष्मी-नारायण। पुरानोबाट नै नयाँ हुन्छन्। यी त अलराउन्ड पार्टवाला हुन्। बाँकी पनि सबै सतोबाट तमोमा आउँछन्, ओल्ड बन्छन् फेरि ओल्डबाट न्यू हुन्छन्। जसरी क्राइस्ट पहिले न्यू आए फेरि ओल्ड बनेर गए फेरि आफ्नो समयमा न्यू भएर आउँछन्। यी धेरै बुझ्नु पर्ने कुरा हुन्। यसमा योग राम्रो हुनुपर्छ। पूरा समर्पण पनि चाहिन्छ तब नै वर्साको हकदार बन्न सकिन्छ। समर्पण भएपछि बाबा निर्देशन पनि दिन सक्नुहुन्छ— यस्तो-यस्तो गर। कोही सरेन्डर छन् भने उनलाई फेरि भन्दछु— व्यवहारमा पनि रह्यौ भने तिमीलाई थाहा हुन्छ। व्यवहारमा रहँदै ज्ञान ग्रहण गर, पास भएर देखाऊ। गृहस्थमा नजाऊ। ब्रह्मचारी भएर रहनु त राम्रो हो। बाबाले हरेकको हिसाब पनि सोध्नुहुन्छ। मम्मा-बाबाको पालना लिएका छौ, फेरि कर्जा पनि उतार्नु छ, तब बल मिल्छ। नत्र बाबा पनि भन्नुहुन्छ— मैले यति मेहनत गरेर पालना गरें फेरि मलाई छोडिदियो। हरेकको अवस्था हेर्नु पर्छ फेरि डाइरेक्सन दिइन्छ। सम्झ— यिनीबाट भूल भयो भने बाबा त्यसलाई अभुल बनाएर ठीक गरिदिनु हुन्छ। यी पनि कदम-कदममा श्रीमतमा चलिरहन्छन्। कुनै बेला नोक्सान भइहाल्यो भने सम्झन्छन् ड्रामामा थियो। अब यस्तो हुनु हुँदैन। भूलले आफ्नो दिललाई खान्छ। भूल गरिएको छ भने त्यसको बदलामा फेरि धेरै सेवा गर्नु पर्छ, पुरुषार्थ धेरै गर्नु पर्छ। कसैको जीवन बनाउनु— यो हो पुरुषार्थ।

बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई योगी र ज्ञानी सबै भन्दा प्रिय छन्। योगमा रहेर भोजन बनायौ, खुवायौ भने धेरै उन्नति हुन सक्छ। यो शिवबाबाको भण्डारा हो। त्यसैले शिवबाबाको बच्चा अवश्य यस्ता योगयुक्त

२०७५ पौष १० मंगलबार २५-१२-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन हुन्छन्। बिस्तारै-बिस्तारै अवस्था उच्च हुन्छ। समय अवश्य लाग्छ। हरेकको कर्मबन्धन आ-आफ्नो छ। कन्याहरूमाथि कुनै बोझ छैन। हो, बच्चाहरूमा छ। बच्चा ठूला भएपछि माता-पितालाई बोझ चढ्छ। बाबाले यति सम्झाउनु भयो, यति समय पालना गर्नु भयो त्यसैले उहाँहरूको पालना गर्नु पर्छ। हिसाब चुक्ता गन्यौ भने उहाँहरूको पनि मन खुशी हुन्छ। सपूत बच्चाहरू जो हुन्छन्, उनीहरू यात्राबाट फर्किने समयमा सबै कुरा पिताको अगाडि राख्छन्। कर्जा (ऋण) तिर्नु पर्छ नि। धेरै बुझ्नु पर्ने कुरा छन्। उच्च पद पाउनेवालाले नै सिंह जस्तै छलाङ्ग लगाइरहन्छन्। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति मात-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) योगमा रहेर भोजन बनाउनु छ। योगमा नै रहेर भोजन खानु र खुवाउनु छ।
- २) बाबाले जे सम्झाउनु भएको छ, त्यसमा राम्ररी विचार सागर मन्थन गरेर योगयुक्त भएर अरूलाई पनि बुझाउनु छ।

वरदानः— बाबा समान हर आत्माप्रति कृपा वा दया गर्ने मास्टर दयावान भव

जसरी बाबा दयावान हुनु हुन्छ, त्यसैगरी तिमी बच्चाहरूले पनि सबै माथि कृपा वा दया गर किनकि बाबा समान निमित्त बनेका छौ। ब्राह्मण आत्मालाई कहिल्यै कुनै आत्माप्रति पनि घृणा आउन सक्दैन। चाहे कोही कंस नै होस्, जरासंधी या रावण नै होस्— जो सुकै होस् तर फेरि पनि दयावान बाबाका बच्चाहरूले घृणा गर्न मिल्दैन। परिवर्तनको भावना, कल्याणको भावना राख्नेछ, फेरि पनि आफ्नो परिवार हो, परवश छ, परवश हुने प्रति घृणा आउँदैन।

स्लोगनः— मास्टर ज्ञान सूर्य बनेर शक्तिका किरणहरूबाट कमजोरीका फोहोरलाई भस्म गरिदेऊ।